

Katedra scenáristiky a dramaturgie

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské x / magisterské

Autor/ka práce: Lukáš Smrkovský

Název práce: Komédie à la noir

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky x

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Marek Vajchr, KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....B.

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B.

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....B..

Jazyková a stylistická úroveň práce.....A..

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)A.

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava
.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....A.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)A....

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Jak avizuje název práce, Lukáš Smrkovský se pokouší dospět k pojmovému vymezení hybridního filmového žánru, který jako takový doposud nebyl, jak alespoň nasvědčuje autorova rešerše, v odborné literatuře ustanoven, „komedie à la noir“. Jak LS konstatuje, jde ve filmovém umění o neobvyklou a jen řídkými případy doložitelnou synkrezi. Termín komedie à la noir tak LS užívá průkopnický, jeho práci lze číst jako argumentační výklad originálního a smělého badatelského gesta.

V úvodních kapitolkách LS načrtává minimalistické výměry komediálního a noirového žánru. Pokud bychom chtěli autora nachytat na podružnostech, mohli bychom mu vytknout, že si z nepřeborné literatury definující tyto žánry vybral jen několik málo titulů, a opírá se nekriticky o definice v nich uvedené či načrtnuté. Prostřednictvím dokladů z jiných odborných prací by tyto definice samozřejmě bylo možné kritizovat, relativizovat a revidovat, touto prakticky do nekonečna směřující cestou se LS naštěstí nevydává. Jeho záměrem bylo vytvořit předběžnou, pracovní definici zkoumaného cross-žánru, a její oprávněnost pak ověřit případovým rozbohem aplikovaným na trojici filmů, dostatečně rozrůzněných dobou vzniku, tvůrčím záměrem a z něho plynoucími osobitými stylovými kvalitami (Falešná hra s králíkem Rogerem, Big Lebowski, Správní chlapi).

Řečeno terminologií zapůjčenou z jiného oboru, průkopnická neboli avantgardní práce se rozumně nezdržuje budováním důkladně opevněného předpolí. LS se prakticky rovnou pouští do průzkumu trojice vybraných filmů z perspektivy pro oba žánry typických postav, kvalit dialogu a dějové struktury a hledá, co vše by mohlo být společným jmenovatelem a základem žánru hybridního. Ukazuje, že některé aspekty, jako jsou třeba takřčené dialogové hlášky, se jako společný jmenovatel vyloženě nabízí. Protože svou analýzu podniká veskrze poctivě a v nejmenším „nepodlézá“ vlastní předběžné hypotéze, dochází naopak například ke konstatování, že se na první pohled jeví jako takřka nemožné „smířit“ zpravidla optimistické vyústění komediální zápletky s typicky depresivním vyzněním noirového filmu. To, že k určitému, velmi zvláštnímu typu dějového a významového završení v takto hybridním žánru jeho tvůrci přesto mohou dospět, je překvapivým a zřejmě nejobjevnějším nálezem LS analýzy.

LS napsal práci do té míry tematicky původní, že si zasluhuje ocenění nejvyšší (A). Důvtipný výklad je podán sympaticky minimalistickým jazykem a lakonickým stylem, který nepodléhá vlastnímu tématu a až na zanedbatelné výjimky se nepokouší být ani noirově tajupný, ani třeskutě vtipný.

Rád bych autorovi položil otázku, zda trojici analyzovaných filmů vyčerpá všechny příklady postulovaného cross-žánru, anebo kolik jeho více či méně oprávněných zástupců by ještě na základě své rešerše mohl uvést.

Marek Vajchr, KSD

Datum: ...11. 9. 2022.....

Podpis: